

РЕШЕНИЕ

№ 970

гр. София, 18.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 21.01.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Силвия Житарска

Полина Величкова

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **11094** по описа за **2021** година докладвано от съдия Полина Величкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на [фирма] срещу Решение № 587 от 5. 10. 2021 г., постановено по НАХД № 7944/2021 г. на Софийския районен съд, НО, 116 състав. С посочения съдебен акт е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № Р-10-334/12. 05. 2021 г. на заместник-председателя на Комисията по финансов надзор /КФН/, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“, с което на основание чл. 221а, ал. 2, т. 1 от ЗППЦК на жалбоподателя е наложена имуществена санкция в размер на 5 000 /пет хиляди/ лева за нарушение на чл. 100о, ал. 2 във вр. с ал. 5 във вр. с ал. 4, вр. чл. 100т, ал. 1, изр. „първо“, предл. „второ“ във вр. с ал. 3 от Закона за публичното предлагане на ценни книжа /ЗППЦК/.

В жалбата се излагат подробни аргументи за незаконосъобразност на оспорвания съдебен акт, като постановен в нарушение на материалния закон и при съществени нарушения на процесуалните правила. Претендира се отмяна на решението на районния съд и отмяна на наказателното постановление.

Ответната страна оспорва жалбата и моли решението на СРС да бъде оставено в сила. Подробни съображения излага в представени писмени бележки. Претендира

юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на СГП дава заключение за основателност на касационната жалба.

Административен съд – София град, III-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и изложените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в преклузивния срок от надлежна страна срещу подлежащо на оспорване съдебно решение.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна, поради следните съображения:

Установено е по делото, че [фирма] е вписано под № РГ-05-1546 в регистъра на публичните дружества и други емитенти на ценни книжа по чл. 30, ал. 1 от ЗКФН, като притежава статут на емитент. Дружеството не е представило на обществеността шестмесечен консолидиран финансов отчет за дейността си, обхващащ първите 6 месеца на 2020 г. в законоустановения срок, а именно до 30. 09. 2020 г.

Това е наложило съставянето на акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № Р-06-856/19. 11. 2020 г., въз основа на който било издадено и НП № Р-10-334/12.05.2021 г. на заместник-председателя на Комисията по финансов надзор, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“, с което на основание чл. 221а, ал. 2, т. 1 от ЗППЦК на жалбоподателя е наложена имуществена санкция в размер на 5 000 /пет хиляди/ лева за нарушение на чл. 100о, ал. 2 във вр. с ал. 5 във вр. с ал. 4, вр. чл. 100т, ал. 1, изр. „първо“, предл. „второ“ във вр. с ал. 3 от ЗППЦК.

Въз основа на събраните по делото доказателства районният съд е приел, че при съставяне на АУАН и издаване на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения и е достигнал до извод за извършено от дружеството нарушение на чл. 100о, ал. 2 във вр. с ал. 5 във вр. с ал. 4, вр. чл. 100т, ал. 1, изр. „първо“, предл. „второ“ във вр. с ал. 3 от ЗППЦК, поради което правилно е наложена имуществена санкция по чл. 221а, ал. 2, т. 1 от ЗППЦК, която е в минимален размер от 5000 лева.

Решението е правилно.

Съгласно чл. 100о, ал. 2 ЗППЦК емитентът, който изготвя консолидиран годишен финансов отчет, е длъжен да разкрива публично 6-месечен консолидиран финансов отчет за дейността си, обхващащ първите 6 месеца от финансовата година, в срок до 60 дни от края на шестмесечието.

Според чл. 100т, ал. 1, изр. „първо“ ЗППЦК емитентът или лицето, поискала без съгласието на емитента допускане на ценните книжа до търговия на регулиран пазар, е длъжен да разкрива публично регулираната информация чрез предоставянето ѝ на комисията и на обществеността. Регулираната информация се разкрива на обществеността по начин, който осигурява достигането ѝ до възможно най-широк кръг лица едновременно, и по начин, който не ги дискриминира. Е. е длъжен да използва информационна агенция или друга медия, която може да осигури ефективното разпространение на регулираната информация до обществеността във всички държави членки. Изискванията към формата и съдържанието на регулираната информация, както и условията, начините и редът за нейното разкриване се определят с наредба – чл. 100т, ал. 3 от ЗППЦК.

Настоящият касационен състав изцяло споделя изводите в обжалваното решение за извършено нарушение на чл. 100о, ал. 2 във вр. с ал. 5 във вр. с ал. 4, вр. чл. 100т, ал. 1, изр. „първо“, предл. „второ“ във вр. с ал. 3 от ЗППЦК. Правилно в оспорвания

съдебен акт е прието, че чл. 100т, ал. 1 от ЗППЦК предвижда две отделни задължения, респективно две отделни административни нарушения. Касае се за една и съща информация, но редът на предоставянето ѝ е различен, в зависимост дали е предназначена за КФН или за обществеността. В тази връзка не е допуснато нарушение на “non bis in idem” с издаването на наказателно постановление за непредставяне на информация на КФН.

Правилен е изводът на районния съд, че случаят не попада в обхвата на чл. 28 от ЗАНН. Маловажен случай на административно нарушение е този, при който извършеното нарушение с оглед на липсата или незначителните вредни последици или с оглед на други обстоятелства представлява по-ниска степен на обществена опасност, в сравнение с обикновените случаи на административни нарушения от съответния вид. Този критерий на преценка се прилага за всички нарушения, когато трябва да се реши въпросът дали случаят е маловажен или не. В конкретиката на настоящия казус неизпълнението на задължението разкрива реална обществена опасност, имайки предвид характера на засегнатите обществени отношения, свързани с предоставяне на информация за дружества емитенти, тъй като по този начин се възпрепятства ефективният публичен надзор върху стабилността на капиталовия пазар и защита на инвеститорите в ценни книжа. Ето защо и настоящата съдебна инстанция приема, че случаят не е маловажен по смисъла на чл. 28 от ЗАНН.

Предвид изложеното, обжалваното решение е постановено в съответствие с материалния закон и при спазване на процесуалните правила, поради което следва да бъде оставено в сила.

С оглед на изхода на спора и своевременно направеното искане от страна на ответника, следва да бъдат присъдени разноски за юрисконсултско възнаграждение в минимален размер от 80 /осемдесет/ лева за настоящата инстанция, определено на основание чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ.

Поради изложените мотиви и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във вр. с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд – София град, III-ти касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 587 от 5. 10. 2021 г., постановено по НАХД № 7944/2021 г. на Софийския районен съд, НО, 116 състав.

ОСЪЖДА [фирма] да заплати на Комисията за финансов надзор направените по делото разноски в размер на 80 /осемдесет/ лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.